

Први пут после готово седам година на власти Александар Вучић и Српска напредна странка нашли су се у ситуацији да морају да се бране: Грађански протести се шире Србијом, расте подршка противницима узурпације државе, друштва и медија једног човека и једне партије, људи који сваке недеље упорно излазе на улице Србије постали су видљиви у Берлину, Лондону, Паризу или Вашингтону и Њујорку. Недодирљивост вође је доведена у питање, западним дипломатама које су на неприкривено гажење демократије у Србији немушто слегале раменима уз констатацију "па шта да радимо када немамо са ким другим да разговарамо и Вучић ужива неприкосновену подршку народа" постало је теже да аргументују саучесништво у одржавању аутократије.

Агресиван Вођа и агресивна партија какви јесу Вучић и СНС реаговали су по принципу напада као најбоље одбране: Започели су кампању под називом "Будућност Србије" и кренули у обилазак десетина српских општина са циљем да се демонстрира љубав народа према вођи и, ако је то уопште могуће, још више повећа видљивост Вучића. Ако нам је до сада Вучић искакао и из фрижидера, од сада ћемо моћи да га очекујемо и у фиоци са чарапама.

(Време)